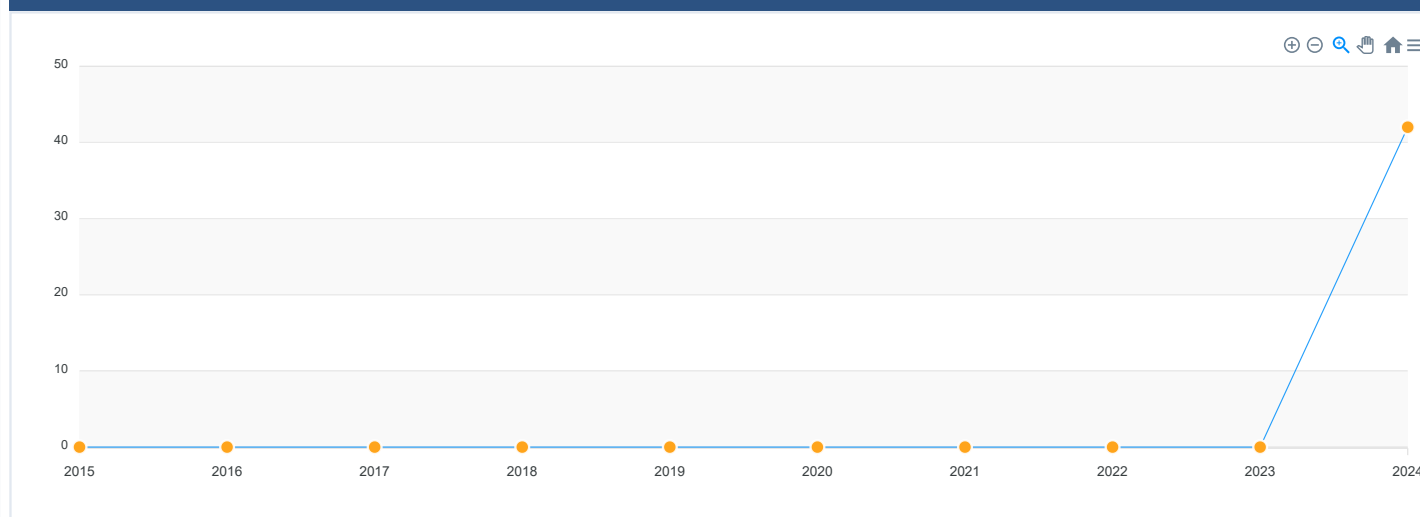




Name (English):	Journal of Education and Innovation
Name (Local):	-
Status:	Active (name changed)
Editor-in-Chief:	ผศ. ดร.ณัฐกานต์ ประจันบาน
Abbreviation (English):	-
Abbreviation (Local):	-
pISSN:	-
eISSN:	3027-7019
Issues/Year:	4
Address:	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ ต.ท่าโพธิ์ อ.เมือง จ.พิจิตร 65000
Website:	https://so06.tci-thaijo.org/index.php/edujournal_nu
Email:	edujournal.nu@gmail.com
Publisher (English):	Faculty of Education, Naresuan University
Publisher (Local):	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์
TCI Tier:	1
Top Levels:	Social Sciences
Subject Area:	Social Sciences
Sub-Subject Area:	-
Formerly known as:	Journal of Education Naresuan University วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์
Note:	- Formerly known as eISSN: 2586-9345 - Published Issue in This Journal Name Since Vol.26 No.1 (2024) - An online-only Journal
TCI Tier History:	Tier 1: From 01 Jan 2020 to 31 Dec 2024

จำนวน publication ใน 10 ปีที่ผ่านมา



TCI Thailand

ประวัติความเป็นมา

ภารกิจศูนย์ TCI

ติดต่อศูนย์ TCI

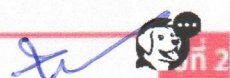
[ระบบ Fast-Track Indexing](#)[ระบบ ThaiJO](#)[Legal](#)[นโยบายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล](#)

Thai Journal Citation Index Centre

© 2023 Thai-Journal Citation Index Centre. All rights reserved. ([Login](#))



Journal of Education and Inn

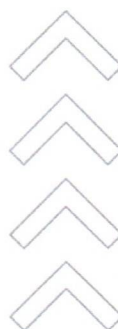


นโยบายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

ผ่านการรับรองคุณภาพวารสารของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (Thai-Journal Citation Index Centre : TCII)

สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ กลุ่มที่ 1 และอยู่ในฐานข้อมูล ASEAN Citation Index (ACI)

ผู้จัดทำ	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์	
ที่ปรึกษา	ศาสตราจารย์ ดร.ปรกรณ์ ประจักษ์บาน	คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์
	Prof. Dr. J. Steve. Oliver	University of Georgia, USA
	Prof. Dr. Myunghee Ju Kang	Ewha Womans University, Korea
	Prof. Jennifer C. Greene	University of Illinois Urbana-Champaign, USA
	Prof. Peter W. Hewson	University of Wisconsin Madison, USA
	Prof. Hosung So	California State University, USA
บรรณาธิการ	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐกานต์ ประจักษ์บาน	มหาวิทยาลัยนครสวรรค์
กองบรรณาธิการ	ศาสตราจารย์ ดร.ชัยงค์ พรหมวงศ์	มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี
	ศาสตราจารย์ ดร.องอาจ นัยพัฒน์	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
	รองศาสตราจารย์ ดร.วราภรณ์ แก้วอุไร	มหาวิทยาลัยนครสวรรค์
	รองศาสตราจารย์ ดร.รัชฎีกร ทองสุชาติ	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
	รองศาสตราจารย์ ดร.อนิรุทธิ์ สติมัน	มหาวิทยาลัยศิลปากร
	รองศาสตราจารย์ ดร.สุปรานี ขวัญบุญจันทร์	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
	รองศาสตราจารย์ ดร.อารีรักษ์ มีแจ้ง	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
	รองศาสตราจารย์ ดร.ขจรศักดิ์ บัวระพันธ์	มหาวิทยาลัยมหิดล
ผู้ช่วยบรรณาธิการ	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาวิณี ไสยยะเพ็ชร	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
	นางสาวอังคณา แทนอมมทอง	มหาวิทยาลัยนครสวรรค์



The journal is an interdisciplinary journal. It is listed in Tier 1 of the Thai-Journal Citation Index (TCI) and Asian

Editorial Advisors

Prof. Dr. Pakorn Prachanban, Dean of Faculty of Education, Naresuan University
Prof. Dr. J. Steve. Oliver, University of Georgia, USA
Prof. Dr. Myunghee Ju Kang, Ewha Womans University, Korea
Prof. Jennifer C. Greene, University of Illinois Urbana-Champaign, USA
Prof. Peter W. Hewson, University of Wisconsin Madison, USA
Prof. Hosung So, California State University, USA

Editor-in-Chief

Asst. Prof. Dr. Nattakan Prachanban, Naresuan University

Editorial Board

Prof. Dr. Chaibong Brahmapong, Bangkokthonburi University
Prof. Dr. Ong-art Naiyapatana, Srinakharinwirot University
Assoc. Prof. Dr. Wareerat Kaewurai, Naresuan University
Assoc. Prof. Dr. Ratchaneekorn Thongsukdee, Chiang Mai University
Assoc. Prof. Dr. Anirut Satiman, Silpakorn University
Assoc. Prof. Dr. Supranee Kwanboonchan, Srinakharinwirot University
Assoc. Prof. Dr. Areerug Mejang, Sukhothai Thammathirath Open University
Assoc. Prof. Dr. Khajornsak Buaraphan, Mahidol University
Asst. Prof. Dr. Pavinee Sothayapetch, Chulalongkorn University

Editorial Assistant

Miss Angkana Tanaomthong, Naresuan University



Focus and Scope	Journal of Education and Innovation (the former name was Journal of Education Naresuan University) is published by Faculty of Education, Naresuan University. The aim of this journal is to publish high-quality research articles and academic articles in the domain of education (educational administration, curriculum and instruction, special education, science education, education research and evaluation, educational psychology and guidance, physical education and sports science, educational technology and communications, and others related areas) with the target audiences are teachers, students, and researchers both inside and outside the institution. All articles must be considered by a double-blind peer review at least three qualified.
Publication	Quarterly Publications (Issue 1 January – March, Issue 2 April – June, Issue 3 July – September, and Issue 4 October – December)
Website	https://so06.tci-thaijo.org/index.php/edujournal_nu
Contact Us	Journal of Education and Innovation Faculty of Education, Naresuan University Tapho, Muang, Phitsanulok 65000, Thailand Telephone: +66 5596 2405 E-mail: edujournal.nu@gmail.com



บทบรรณาธิการ

Journal of Education and Innovation ปีที่ 26 ฉบับที่ 3 เดือนกรกฎาคม - สิงหาคม พ.ศ. 2567 เป็นวารสารวิชาการของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ทั้งนี้ กองบรรณาธิการได้ดำเนินการปรับปรุงวารสารเพื่อพัฒนาคุณภาพวารสารให้ได้รับการยอมรับในระดับสากล จึงได้มีการเปลี่ยนชื่อวารสารใหม่และเลข E-ISSN ดังนี้

ชื่อวารสารภาษาไทย (เดิม) : วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

ชื่อวารสารภาษาอังกฤษ (เดิม) : Journal of Education Naresuan University

Online ISSN (เดิม) : 2586-9345

เปลี่ยนชื่อวารสารและเลข E-ISSN ดังนี้

ชื่อวารสารภาษาอังกฤษ (ใหม่) : Journal of Education and Innovation

Online ISSN (ใหม่) : 3027-7019

ซึ่งมีกำหนดการตีพิมพ์เผยแพร่ต่อเนื่องจากวารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร เริ่มตั้งแต่ ปีที่ 26 ฉบับที่ 1 ประจำเดือนมกราคม - มีนาคม 2567 เป็นต้นไป และยังคงมีความมุ่งมั่นคัดสรรบทความที่มีคุณภาพและมาตรฐานทางวิชาการแก่นักวิชาการ อาจารย์ นิสิตนักศึกษา และบุคลากรทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยกำหนดตีพิมพ์เผยแพร่ ราย 3 เดือน จำนวน 4 ฉบับต่อปีในรูปแบบออนไลน์

กองบรรณาธิการมีความยินดีที่ได้นำเสนอบทความวิจัยและบทความวิชาการที่ผ่านการกลั่นกรองอย่างพิถีพิถัน มุ่งสู่การเป็นแหล่งความรู้ที่เปี่ยมด้วยคุณค่าสำหรับผู้ที่อยู่ในแวดวงการศึกษาทุกระดับ เนื้อหาสาระที่คัดสรรมานี้สะท้อนถึงพลวัตของการศึกษาในยุคปัจจุบัน ซึ่งเต็มไปด้วยความท้าทายและโอกาสใหม่ๆ กองบรรณาธิการหวังเป็นอย่างยิ่งว่า ผู้อ่านจะสามารถนำองค์ความรู้และแนวคิดที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน สร้างสรรค์นวัตกรรม และยกระดับคุณภาพการศึกษาให้ก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก ทั้งนี้ เพื่อเสริมสร้างศักยภาพของผู้เรียนและบุคลากรทางการศึกษาให้พร้อมเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนต่อไป

ขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์พิจารณาและให้ข้อเสนอแนะกับบทความที่ตีพิมพ์ในวารสาร รวมถึงขอขอบคุณผู้เขียนและผู้อ่านบทความที่ให้การสนับสนุนการดำเนินงานของวารสารอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ กองบรรณาธิการตั้งปณิธานไว้ว่า จะมุ่งมั่นพัฒนาคุณภาพของวารสารให้สูงขึ้น เพื่อเป็นหนึ่งในกลไกของการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้และนวัตกรรมทางการศึกษา อันจะนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของประเทศไทยให้เจริญก้าวหน้าในอนาคต

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐกานต์ ประจันบาน
บรรณาธิการ

บทความวิจัย (RESEARCH ARTICLES)

DEVELOPMENT OF PRIMARY SCHOOL STUDENTS' ENGLISH SENTENCE CONSTRUCTION THROUGH PICTURE WORD INDUCTIVE MODEL (PWIM) AND LINE APPLICATION.....	1
Atcharawadee Chantasuk, Roderick Julian Robillos, and Ong-Art Namwong	
SCHOOL CULTURE AS A CORRELATES OF SECONDARY SCHOOL STUDENTS' BEHAVIOUR IN ILORIN SOUTH, KWARA STATE	19
Balogun Abdulrasaq Olatunji	
OUT-OF-FIELD TEACHING: ENGLISH TEACHERS' EXPERIENCES AND PRACTICES.....	33
Jomel De La Cruz and Rivika Alda	
FACTORS AFFECTING TECHNOLOGY USE IN TEACHING FUNCTIONS IN HIGHER EDUCATION INSTITUTIONS: A REGRESSION ANALYSIS	46
Janet Mananay, Joje Mar Sanchez, Gino Sumalinog, Chares Goles, and Isidro Max Alejandro	
RESEARCH ON THAI STUDENTS' MISCONCEPTIONS IN MATHEMATICS: A SYSTEMATIC LITERATURE REVIEW	59
Muanfun Yacwivat, Wanintorn Poonpaiboonpipat, and Wararat Wongkia	
ACADEMIC OUTREACH DURING COVID-19 LOCKDOWN AT A UNIVERSITY LEVEL: USING MOOC AS A STRATEGY.....	86
Pichayalak Pichayakul	
RESEARCH CAPABILITY OF SENIOR HIGH SCHOOL STUDENTS: TEACHER'S EVALUATION VS. STUDENT'S SELF-ASSESSMENT	100
Anmarjorie Bullo, Mauricio Adlaon, and Romel Mutya	
ASSESSING THE EFFECTIVENESS OF METACOGNITIVE SCAFFOLDING IN ENHANCING LEARNERS' AGENCY AND AUTONOMY IN NIGERIAN SECONDARY SCHOOLS	110
Stella Bolanle Apata	
A STUDY OF BHATIA'S MOVES AND LINGUISTIC FEATURES IN ENGLISH ABSTRACTS OF TCI-2 RESEARCH ARTICLES ON INDUSTRIAL EDUCATION	123
Yanumart Saengsai	
EFFECTS OF GRAPHIC ORGANIZERS ON VOCABULARY ACQUISITION, READING PERFORMANCE, AND ENGLISH LEARNING ATTITUDE OF GRADE 8 STUDENTS.....	138
Carla Mae Mannag and Januard Dagdag	
CRITICAL THINKING SKILLS AND DISPOSITIONS: PERCEPTIONS OF HIGHER EDUCATION STUDENTS IN THAILAND.....	153
Keerthi Prabhakar Padmarudram Sasidharan Thampi, Chakrit Ponathong, and Chatupol Yongsom	

LEARNING IMPLEMENTATION BASED ON OPEN APPROACH TO DEVELOP STUDENT TEACHERS' COMPETENCIES IN INTEGRATING TECHNOLOGY TO MATHEMATICAL LEARNING IMPLEMENTATION.....	168
การจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการแบบเปิดเพื่อพัฒนาสมรรถนะการบูรณาการเทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ของนักศึกษาครู	
Kittisak Jai-on and Katanyutur Bangtho	
กิตติศักดิ์ ใจอ่อน และกตัญญูตา บางไท	
IMPROVING 11 GRADE STUDENTS' SCIENTIFIC EXPLANATION IN RELATIONSHIPS AMONG VOLUME, PRESSURE, TEMPERATURE, AND AMOUNT OF GAS THROUGH THINKING FRAME APPROACH.....	181
การพัฒนาการอธิบายทางวิทยาศาสตร์เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างปริมาตร ความดัน อุณหภูมิ และจำนวนโมลของแก๊ส ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบกรอบความคิด	
Jakkrapan Boonpimon and Romklao Jantrasee	
จักรพันธ์ บุญพิมล และร่มเกล้า จันทรธานี	
THE EFFECT OF PROGRAM BASED ON CALM CLASSROOM APPROACH WITH YOGA TO ENHANCE MINDFULNESS FOR GRADE 3 STUDENTS.....	194
ผลของโปรแกรมเสริมสร้างการมีสติตามแนวคิด CALM CLASSROOM ร่วมกับโยคะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	
Juthamarit Unruean and Jakkrit Jantakoon	
จุฑามาศ อุณเรือน และจักรกฤษณ์ จันทะคุณ	
THE DEVELOPMENT OF MULTICULTURAL LEADERSHIP MODEL TO ENHANCING THE QUALITY OF ADMINISTRATOR IN SCHOOL IN CHUMPHON PROVINCE UNDER THE SECONDARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE SURATTHANI CHUMPHON.....	205
การพัฒนารูปแบบภาวะผู้นำเชิงวัฒนธรรมเพื่อเสริมสร้างคุณภาพการศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษาในจังหวัดชุมพร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร	
Channarong Noobamrung, Nantapong Milaman, and Jirasak Saekow	
ชาญณรงค์ นูปบำรุง, นันทพงศ์ หมั่นและหมั่น และจิรศักดิ์ แซ่ไฉ่	
FACTOR ANALYSIS OF BEING A HAPPY ORGANIZATION OF PRIVATE SCHOOL.....	220
การวิเคราะห์องค์ประกอบการเป็นองค์กรแห่งความสุขของสถานศึกษาเอกชน	
Chama Tiensofha, Sathiraporn Chaowachai, and Anucha Kompuang	
ชามา เทียนโสหา, สติรพร เชาวาชัย และอนุชา กองพ่วง	
DEVELOPMENT OF PROBLEM-SOLVING ABILITY AND LEARNING ACHIEVEMENT OF PRATHOMSUKSA 4 STUDENTS ON THE TOPIC OF SPACE TRAVEL BY USING STEM EDUCATION COMBINED WITH VISUAL THINKING.....	232
การพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรื่อง ท่องอวกาศ โดยการจัดการเรียนรู้แบบสะเต็มศึกษา ร่วมกับการคิดเป็นภาพ	
Nattakan Nilrat, Arunrat Khamhaengpol, and Pithak Wongchalee	
ณัฐกานต์ นิลรัตน์, อรุณรัตน์ คำแห่งพล และพิทักษ์ วงษ์ชาลี	

STRATEGIC MANAGEMENT OF SCHOOL ADMINISTRATORS AFFECTING PERFORMANCE FOR ECO-SCHOOL UNDER THE SECONDARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE BANGKOK 2	246
การบริหารเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานโรงเรียนสิ่งแวดล้อมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2	
Nattapong Imjai, Niwat Noymanee, and Atsavin Saneechai ณัฐพงศ์ อิ่มใจ, นิวัฒน์ น้อยมนเณ และอัศวิน เสนิชัย	
FACTORS AFFECTING THE ACADEMIC ADMINISTRATION OF FANG DISTRICT SCHOOLS IN CHIANG MAI PROVINCE UNDER THE CHIANG MAI PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 3	261
ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาอำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3	
Alonggon Boonlue and Nuttiya Tantranont อลังกรณ์ บุญลือ และณัฐยา ตันตรานนท์	
A MODEL OF TRAVEL PATTERNS FROM SHARING ON SOCIAL MEDIA WITH STORYTELLING TECHNIQUES: A CASE STUDY OF PHITSANULOK PROVINCE	272
องค์ประกอบของรูปแบบการท่องเที่ยวจากการแบ่งปันบนสังคมออนไลน์ด้วยเทคนิคการเล่าเรื่อง กรณีศึกษาจังหวัดพิษณุโลก	
Thunyavadee Gumjuapai and Tipparat Sittiwong ธัญวดี กำจัดภัย และทิพรัตน์ สิทธิวงษ์	
DEVELOPMENT OF THE PROFESSIONAL TEACHER SPIRITUALITY SCALE	285
การพัฒนาแบบวัดจิตวิญญาณความเป็นครูมืออาชีพ	
Nanthip Ongardwanich and Thirasak Uppamaiathichai นันทิพย์ งามจาฉะณีย์ และธีรศักดิ์ อุปมัยอิชัย	
THE DEVELOPMENT OF ELECTRONIC PORTFOLIO FOR AUTHENTIC ASSESSMENT ON COMPUTER EDUCATION PROJECT FOR UNDERGRADUATE STUDENTS AT COMPUTER EDUCATION DEPARTMENT, NAKHON PATHOM RAJABHAT UNIVERSITY	300
การพัฒนาแฟ้มสะสมงานอิเล็กทรอนิกส์เพื่อการประเมินตามสภาพจริง รายวิชาโครงงานทางคอมพิวเตอร์ศึกษา สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม	
Patamaporn Thaiposri ปัทมาภรณ์ ไทยโพธิ์ศรี	
ORGANIZATIONAL CULTURE CHANGE MODEL TO INCREASE THE EFFECTIVENESS OF THE SCHOOLS UNDER SURATTHANI PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 3	318
รูปแบบการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมองค์กร เพื่อเพิ่มประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3	
Panida Rattanarat, Nantapong Milaehman, and Sirisawas Thongkanluang พนิดา รัตนรัตน์, นันทพงศ์ หมิแลหะหมัน และสิริสวัสดิ์ ทองก้านเหลือง	

THE USE OF TASK-BASED LEARNING TO ENHANCE ENGLISH ORAL PRESENTATION ABILITY AND SELF-CONFIDENCE OF 1ST YEAR STUDENTS, LAMPANG RAJABHAT UNIVERSITY	332
---	-----

การจัดการเรียนรู้แบบเน้นการทำงานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษและความเชื่อมั่นในตนเองของนักศึกษา
ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

Pomchonnee Poomchaiya

พรชนนี ภูมิไฉยา

THE SCHOOL CURRICULUM MANAGEMENT MODEL TO PROMOTE CAREER SKILLS FOR OPPORTUNITY EXPANSION SCHOOL UNDER THE PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE	343
---	-----

รูปแบบการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อส่งเสริมทักษะอาชีพ สำหรับโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษา

Phonlawad Kanlayanprasit, Sathirapom Chaowachai, and Chalong Chatruprachewin

พลวัฒน์ กัลยาประสิทธิ์, สติรพร เขาวนชัย และฉล่อง ชาตुरुประชีวิน

DIGITAL STORYTELLING TECHNIQUE AS A CREATIVE TEACHING METHOD TO PROMOTE THE SKILL OF LOCAL PRODUCT LABEL DESIGN FOR RAISING HOUSEHOLD INCOME SOP PRAP SUBDISTRICT LAMPANG PROVINCE	358
---	-----

เทคนิคการใช้เรื่องเล่าดิจิทัลสำหรับสอนอย่างสร้างสรรค์ เพื่อส่งเสริมทักษะการออกแบบฉลากผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ในการยกระดับรายได้
ครัวเรือน ตำบลสบปราบ จังหวัดลำปาง

Fisik Sean Bukanok and Pongwat Fongkanta

พิสิทธ์ ณอน บัวนก และพงศ์วัชร พองกันทา

GEOGRAPHY INSTRUCTIONAL MODEL BASED ON CONSTRUCTIVIST THEORY TO ENHANCE LEARNING ABILITIES FOR ELEMENTARY SCHOOL STUDENTS THE SCHOOL IS AFFILIATED WITH MUANG MAI PATTANA EDUCATION NETWORK, MUANG DISTRICT, SONGKHLA PROVINCE	372
--	-----

รูปแบบการเรียนการสอนตามทฤษฎีการสร้างความรู้สภาวะภูมิศาสตร์ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนประถมศึกษา
โรงเรียนในสังกัดเครือข่ายการศึกษาเมืองใหม่พัฒนา อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา

Wipapan Phinla, Wipada Phinla, and Natcha Mahapoonyanont

วิภาพรรณ ฟินลา, วิภาดา ฟินลา และนัชชา มงบุญญานนท์

USING LANGUAGE EXPERIENCE APPROACH THROUGH DIGITAL MEDIA TO PROMOTE ENGLISH READING AND WRITING ABILITIES AND MEDIA LITERACY OF GRADE 12 STUDENTS	386
--	-----

การใช้แนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษาผ่านสื่อดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ และการรู้
เท่าทันสื่อ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

Sarawut Porjor and Natad Assapaporn

ศราวุธ เพาะเจาะ และนัทธ อัศภากรณ์

DEVELOPMENT OF TEACHER POTENTIAL IN TEACHING AND LEARNING MANAGEMENT USING (DLTV) DISTANCE EDUCATION TECHNOLOGY WITH SELF-SUPERVISION BURIRAM PRIMARY EDUCATION SERVICE AREA OFFICE 1	395
การพัฒนาศักยภาพครูในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคโนโลยีการศึกษาทางไกล (DLTV) ด้วยชุดนิเทศด้วยตนเอง สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1	

Somwang Puntalee and Maneerat Thueangkaew

สมหวัง พันธ์ะลี และมนิรัตน์ เกื้ออนแก้ว

DEVELOPING KNOWLEDGE MANAGEMENT METHOD TO ENHANCE EARLY CHILDHOOD TEACHERS' CAPABILITY IN THE DIGITAL AGE.....	407
---	-----

การพัฒนารูปแบบการจัดการความรู้เพื่อเสริมสร้างศักยภาพครูปฐมวัยในยุคดิจิทัล

Srourngporn Kusolsong

สรวยพร กุศลสง

THE DEVELOPMENT OF LEARNING MANAGEMENT MODEL TO ENHANCE COMPETENCIES OF PRESERVICE MATHEMATICS TEACHERS.....	423
---	-----

การพัฒนาแบบการจัดการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาครูคณิตศาสตร์

Sirinpom Hajaturus

สิรินพร หาจตุรัส

THE DEVELOPMENT OF LEARNING MANAGEMENT MODEL TO ENHANCE COMPETENCIES OF PRESERVICE MATHEMATICS TEACHERS.....	439
---	-----

การพัฒนาแบบการจัดการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาครูคณิตศาสตร์

Sirinapa Kijkuakul and Thitiya Bongkotphet

สิรินภา กิจเกื้อกุล และชิตติยา บงกชเพชร

ENHANCING SELF-MANAGEMENT TO SOCIAL COHESION IN THE AGING SOCIETY FOR GRADE 4-6 STUDENTS WITH ADDITIONAL INTERDISCIPLINARY CURRICULUM INTEGRATION OF LOCAL CULTURE FOR LIVING TOGETHER IN AN AGING SOCIETY WITH QUALITY	455
---	-----

การยกระดับการบริหารจัดการตนเองเพื่อเสริมสร้างแรงยึดเหนี่ยวทางสังคมในสังคมสูงวัยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

ด้วยหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เรื่อง สหวิทยาการผสานวัฒนธรรมท้องถิ่นเพื่อการใช้ชีวิตร่วมกันในสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

Suthep Dhamtrakool

สุเทพ ธรรมะตระกูล

STUDENT TEACHER'S PERSPECTIVE ON INCLUSIVE EDUCATION IN DIGITAL DISRUPTION ERA, CASE STUDIES IN SOME RAJABHAT UNIVERSITY IN BANGKOK.....	465
---	-----

มุมมองของนักศึกษาครูต่อการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมในยุคการเปลี่ยนแปลงอันพลิกผันทางดิจิทัล กรณีศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏแห่งหนึ่งใน
กรุงเทพมหานคร

Anisara Junlakitjawat, Sirinapa Kijkuakul, and Pradapchai Inmanee

อริสรา จุลกิจวัฒน์, สิรินภา กิจเกื้อกุล, และประดัดชัย อินมณี

บทความวิชาการ (ACADEMIC ARTICLES)

FACTORS THAT RAISE THE QUALITY OF THE EARLY CHILDHOOD EDUCATIONAL INSTITUTIONS DEVELOP THE EARLY CHILDHOOD IN THE 21ST CENTURY479

ปัจจัยการบริหารที่ยกระดับคุณภาพสถานศึกษาพัฒนาเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21

Chatwilai Surinchompoo, Panatnan Chantawan, and Janjira Taruwan

ฉัตรวิไล สุรินทรชัยมณี, ปณัทนันท์ จันทวัน และเจนจิรา ตะรุวัน

JAPANESE LESSON STUDY: A LOOK BACK AT ITS HISTORICAL EVOLUTION

ย้อนมองเส้นทางประวัติศาสตร์ของการศึกษาชั้นเรียนในประเทศญี่ปุ่น491

Dhanachat Anuniwat and Witchayada Nawaniidbumrung

ธนะชาติ อุนนิวัฒน์ และวิชยาดา นวนิธิบุมารุง

Research Article

ENHANCING SELF-MANAGEMENT TO SOCIAL COHESION IN THE AGING SOCIETY
FOR GRADE 4-6 STUDENTS WITH ADDITIONAL INTERDISCIPLINARY CURRICULUM
INTEGRATION OF LOCAL CULTURE FOR LIVING TOGETHER

IN AN AGING SOCIETY WITH QUALITY

การยกระดับการบริหารจัดการตนเองเพื่อเสริมสร้างแรงยึดเหนี่ยวทางสังคมในสังคมสูงวัย
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ด้วยหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เรื่อง สหวิทยาการผสมผสาน
วัฒนธรรมท้องถิ่นเพื่อการใช้ชีวิตร่วมกันในสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

Received: February 13, 2023

Revised: May 27, 2023

Accepted: June 6, 2023

Suthep Dhamtrakool^{1*}

สุเทพ ธรรมะตระกูล^{1*}

^{1,2}Faculty Education, Phetchabun Rajabhat University, Phetchabun 67000, Thailand

¹คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

*Corresponding Author, E-mail: Suthep.t@pcru.ac.th

Abstract

The purpose of this research was to 1) study the necessary needs, 2) create the curriculum, 3) try the curriculum by Study at the level of self-management, and 4) assess the curriculum. The research and development carried out in 4 phases: 1) studying the necessary needs by synthesizing information from documents and interviewing 43 people involved; 2) creating additional courses, criticized by 10 experts and assessed the quality of the curriculum by 30 teachers; 3) trial on the curriculum by comparing the level of self-management before and after using the curriculum with 100 grade 4-6 students; 4) assessing the curriculum with 106 teachers and students in grades 4-6. The research findings were as follows: 1) self-management, it was necessary because students were at an age where they have to perform their own roles and responsibilities and developed with additional courses that were interdisciplinary in combination with local cultures, 2) additional courses consist of names, leadership, vision, principles, aims, competencies, features, structure, course descriptions. learning outcomes scope of content, class time, activity management guidelines media/learning resources and the measurement and evaluation approach, with contents of 4 units: (1) my family and my role; (2) caring for family members; (3) helping with job roles, 4) behavior appropriately. The manage learning by focusing on students and real practice and measure and evaluate according to actual conditions, 3) self-management for strengthening social cohesion in the aged society of students after using

the curriculum was higher than before using the curriculum at the statistical significance level of 0.01, and 4) context curriculum assessment results input side process and productivity at a high level.

Keywords: Self-Management, Aging Society, Social Cohesion Local Culture, Additional Curriculum

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เพื่อ 1) ศึกษาความต้องการจำเป็น 2) สร้างหลักสูตร 3) ทดลองใช้หลักสูตรโดย ศึกษาระดับการบริหารจัดการตนเอง 4) ประเมินหลักสูตร ใช้การวิจัยและพัฒนา 4 ระยะ คือ 1) ศึกษาความต้องการจำเป็นโดยสังเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารและสัมภาษณ์ผู้เกี่ยวข้อง 43 คน 2) สร้างหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม วิชาพิษภัยของผู้ทรงคุณวุฒิ 10 คน และประเมินคุณภาพของหลักสูตรจากครูจำนวน 30 คน 3) ทดลองใช้หลักสูตรโดยเปรียบเทียบระดับการบริหารจัดการตนเองก่อนและหลังใช้หลักสูตรกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 100 คน 4) ประเมินหลักสูตรกับครูและนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 106 คน ผลการวิจัย พบว่า 1) การบริหารจัดการตนเอง มีความจำเป็นเพราะนักเรียนอยู่ในวัยที่ต้องแสดงบทบาทหน้าที่ด้วยตนเอง และพัฒนาด้วยหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติมที่มีลักษณะสหวิทยาการผสมผสานวัฒนธรรมท้องถิ่น และมีองค์ประกอบตรงตามหลักสูตรแกนกลาง 2) หลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติมประกอบด้วย ชื่อ ความนำ วิสัยทัศน์ หลักการ จุดมุ่งหมาย สมรรถนะ คุณลักษณะโครงสร้าง คำอธิบายรายวิชา ผลการเรียนรู้ ขอบข่ายเนื้อหา เวลาเรียน แนวการจัดการกิจกรรม สื่อ/แหล่งเรียนรู้ และแนวการวัดและประเมินผล โดยมีเนื้อหา 4 หน่วย คือ (1) ครอบครัวและบทบาทหน้าที่ของฉัน (2) การดูแลคนในครอบครัว (3) การช่วยเหลืองานตามบทบาทหน้าที่ (4) การประพฤติตนให้เหมาะสม จัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและการปฏิบัติจริง และวัดและประเมินผลตามสภาพจริง และผลการประเมินคุณภาพของหลักสูตรมีความเหมาะสมระดับมาก 3) การบริหารจัดการตนเอง เพื่อเสริมสร้างแรงยึดเหนี่ยวทางสังคมในสังคมสูงวัยของนักเรียนหลังใช้หลักสูตรสูงกว่าก่อนใช้หลักสูตรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 4) ผลการประเมินหลักสูตรด้านบริบท ด้านปัจจัยป้อน ด้านกระบวนการและด้านผลผลิต อยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: การบริหารจัดการตนเอง สังคมสูงวัย แรงยึดเหนี่ยวทางสังคม วัฒนธรรมท้องถิ่น รายวิชาเพิ่มเติม

บทนำ (Introduction)

สังคมสูงวัย (Aging society) เป็นสังคมที่มีประชากรอายุ 60 ปี ขึ้นไปมากกว่า 10% หรือมีประชากรที่มีอายุ 65 ปีขึ้นไปมากกว่า 7% ซึ่งประเทศไทยจะก้าวเข้าสู่สังคมสูงวัยโดยสมบูรณ์ในช่วงปี พ.ศ. 2564 และจะเป็นสังคมสูงวัยระดับสุดยอด (Super-Aged Society) ในปี พ.ศ. 2578 จะมีประชากรอายุ 60 ปีขึ้นไป เกินกว่า ร้อยละ 28 ของประชากรทั้งประเทศ ส่งผลให้เกิดปัญหาทางสังคมในอีกมิติหนึ่ง คือ คนรุ่นใหม่ต้องรับภาระที่เพิ่มมากขึ้นทั้งทางตรง คือ การดูแลผู้สูงอายุในครอบครัวตนเองทั้ง 4 มิติ คือ ด้านร่างกาย จิตใจ สังคมและสภาพแวดล้อม และทางอ้อม คือ การเสียภาษีที่เพิ่มขึ้น (National Board of Elders Ministry of Social Development and Human Security, 2009) การพัฒนาคนรุ่นใหม่เพื่อพร้อมรับภาระดังกล่าวจึงเริ่มจากสถาบันครอบครัว

สถาบันครอบครัวเป็นพื้นฐานที่สร้างการหล่อหลอมและขัดเกลาความเป็นมนุษย์ ให้แก่สมาชิกของสังคม และกว่า 3 ทศวรรษที่ผ่านมา ครอบครัวไทยมีการเปลี่ยนแปลงโดยมีจำนวนครอบครัวหัวกลางหรือครอบครัวที่มีรุ่นปู่ย่า ตายายอาศัยอยู่กับรุ่นหลานเพิ่มขึ้น โดยเพิ่มจาก 1% เป็น 2.1% ของจำนวนครอบครัวทั้งหมด และ 76% ของครอบครัวหัวกลางอาศัยอยู่ในชนบท (The United Nations Population Fund Thailand and Office of the National Economics and Social Development Council, 2015) จากการสุ่มตัวอย่างครอบครัวที่มีเด็กเจนเนอเรชันซี-อัลฟา (Generation Z-Alpha) ที่มีอายุระหว่าง 3-14 ปี จำนวน 1,340 ครอบครัว พบว่า มากกว่า 1 ใน 3 ของครอบครัว มีแนวโน้มที่ไม่ได้อยู่พร้อมหน้าพ่อแม่ลูก

โดย 10.6% ของเด็กเจนเอเรชั่นซี-อัลฟา อาศัยอยู่ในครอบครัวแห่งกลางที่ผู้สูงอายุถูกทอดทิ้งให้รับภาระเลี้ยงดูหลาน เนื่องจากพ่อแม่ไปประกอบอาชีพต่างถิ่น (Rittirong et al., 2020) ส่งผลให้ความสัมพันธ์ในครอบครัวเสื่อมถอย สมาชิกไม่ได้ทำตามบทบาทหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่ ละเลยการอบรม ปฎิบัติคุณธรรม ค่านิยม และพฤติกรรมที่พึงประสงค์ การเลี้ยงดูแบบอิสระ ปล่อยตามสบาย เด็กขาดความอบอุ่น ขาดที่พึ่ง หรือการชี้แนะให้คำปรึกษา และขาดการควบคุมตนเอง (Department of Women's Affairs and Family Development Ministry of Social Development and Human Security, 2017)

จากสภาพข้างต้นทำให้แรงยึดเหนี่ยวทางสังคมในครอบครัว ซึ่งหมายถึง การยึดเหนี่ยวตามบทบาทหน้าที่ของตนเองตามค่านิยม ความเชื่อ และความคิดที่แตกต่างกัน มีแนวโน้มลดลง ดังนั้นการเสริมสร้างแรงยึดเหนี่ยวทางสังคมของครอบครัวในเด็กเจนเอเรชั่นซี-อัลฟา จึงเป็นสิ่งสำคัญ เนื่องจากเด็กในวัยนี้ เป็นวัยที่ปฏิบัติตามกฎ กติกา จัดการกับปัญหา ควบคุมตนเอง ใช้เหตุผล และวางแผนได้ และบุคคลที่สามารถกำหนดทิศทางการปฏิบัติได้ด้วยตนเองได้นั้น เรียกว่า การบริหารจัดการตนเอง (Barkley, 2012, p. 1)

การบริหารจัดการตนเองในระดับปัจเจกบุคคลเป็นความสามารถในการตัดสินใจกระทำสิ่งต่างๆ และการควบคุมการกระทำของตนเอง โดยให้ความสำคัญกับการกระทำของตนเองและความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในสังคมเพื่อประโยชน์ส่วนรวม (Faulconer, 2004, p. 211)

การหล่อหลอมให้เด็กในวัยดังกล่าวมีการบริหารจัดการตนเองเพื่อเสริมสร้างแรงยึดเหนี่ยวทางสังคมในสังคมสูงวัยในครอบครัวนั้น ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง สม่่าเสมอผ่านการเรียนรู้ตามหลักสูตร จึงต้องมีการพัฒนาหลักสูตรที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม โดยจัดทำเป็นหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติมเพื่อเสริมหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน และจัดทำในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 เนื่องจากเป็นวัยที่ต้องอยู่ร่วมกับผู้สูงอายุในครอบครัวข้ามรุ่นที่ต้องรับภาระ ดูแลผู้สูงอายุในครอบครัว โดยนำสาระสำคัญที่เน้นการบูรณาการวัฒนธรรมท้องถิ่นเกี่ยวกับวิถีชีวิตและบทบาทหน้าที่ของสมาชิกในครอบครัว มาใช้เป็นเนื้อหาในการปฏิบัติกิจกรรม ซึ่งการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียนนั้นต้องใช้ความรู้ ทักษะที่เกี่ยวข้องจากหลากหลายสาขาวิชา เช่น สุขศึกษาและพลศึกษา ศิลปะ การงานและพื้นฐานอาชีพรวมทั้งภาษาต่างประเทศ ดังนั้น หลักสูตรจึงมีการออกแบบแบบสหวิทยาการผสมวัฒนธรรมท้องถิ่น เพื่อยกระดับการบริหารจัดการตนเองในการเสริมสร้างแรงยึดเหนี่ยวทางสังคมในสังคมสูงวัยในครอบครัวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ให้เพิ่มขึ้น และเป็นพื้นฐานให้นักเรียนสามารถใช้ชีวิตร่วมกันในสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย (Objectives)

มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อวิจัยและพัฒนาการบริหารจัดการตนเองเพื่อเสริมสร้างแรงยึดเหนี่ยวทางสังคมในสังคมสูงวัยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ด้วยหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติมเรื่อง สหวิทยาการผสมวัฒนธรรมท้องถิ่นเพื่อการใช้ชีวิตร่วมกันในสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ โดยมีวัตถุประสงค์เฉพาะ ดังนี้

1. ศึกษาความต้องการจำเป็นในการบริหารจัดการตนเองเพื่อเสริมสร้างแรงยึดเหนี่ยวทางสังคมในสังคมสูงวัยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ด้วยหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เรื่อง สหวิทยาการผสมวัฒนธรรมท้องถิ่นเพื่อการใช้ชีวิตร่วมกันในสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ
2. สร้างหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เรื่อง สหวิทยาการผสมวัฒนธรรมท้องถิ่นเพื่อการใช้ชีวิตร่วมกันในสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6
3. ทดลองใช้หลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เรื่อง สหวิทยาการผสมวัฒนธรรมท้องถิ่นเพื่อการใช้ชีวิตร่วมกันในสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โดยการเปรียบเทียบระดับการบริหารจัดการตนเองเพื่อเสริมสร้างแรง



ยึดเหนี่ยวทางสังคมในสังคมสูงวัยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ก่อนและหลังเรียนตามหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เรื่อง สหวิทยาการผสวนวัฒนธรรมท้องถิ่นเพื่อการใช้ชีวิตร่วมกันในสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

4. เพื่อประเมินหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เรื่อง สหวิทยาการผสวนวัฒนธรรมท้องถิ่นเพื่อการใช้ชีวิตร่วมกันในสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

วิธีดำเนินการวิจัย (Methodology)

การวิจัยนี้เป็นงานวิจัยภายใต้ชุดโครงการ การยกระดับแรงยึดเหนี่ยวทางสังคมในสังคมสูงวัยเพื่อคุณภาพผู้สูงอายุ 4 มิติ ในอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ ด้วยหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม สำหรับนักเรียนภาคบังคับ เป็นการวิจัยต่อเนื่อง 3 ปี ปีนี้เป็นปีที่ 1 ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยตามระเบียบวิธีการวิจัยและพัฒนา (Research & Development: R&D) 4 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 ศึกษาความต้องการจำเป็นในการบริหารจัดการตนเองเพื่อเสริมสร้างแรงยึดเหนี่ยวทางสังคมในสังคมสูงวัย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ด้วยหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เรื่อง สหวิทยาการผสวนวัฒนธรรมท้องถิ่นเพื่อการใช้ชีวิตร่วมกันในสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ โดยสังเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับความต้องการจำเป็นในการสร้างหลักสูตรเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสัมภาษณ์ผู้เกี่ยวข้อง ดังนี้

ผู้ให้ข้อมูล คือ ผู้เกี่ยวข้องหลักสูตรหรือวัฒนธรรมท้องถิ่น จำนวน 43 คน เลือกแบบเจาะจง โดยกำหนดคุณสมบัติ ดังนี้ ผู้บริหาร ครู ศึกษานิเทศก์หลักสูตรและการสอน กลุ่มจิตวิทยา กลุ่มสื่อและเทคโนโลยี กลุ่มวัดและประเมินผล เจ้าหน้าที่สาธารณสุข จบการศึกษาตั้งแต่ระดับปริญญาโทขึ้นไป หรือทำงานมาแล้ว 10 ปีขึ้นไป ประชาชนชาวบ้านด้านวัฒนธรรม ผู้สูงอายุ และผู้ปกครองและนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสัมภาษณ์เรื่อง การบริหารจัดการตนเองเพื่อเสริมสร้างแรงยึดเหนี่ยวทางสังคมในสังคมสูงวัย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 มีค่า IOC ระหว่าง 0.6-1.0

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการสัมภาษณ์

วิเคราะห์ข้อมูล คือ วิธีการสรุปอุปนัย

ระยะที่ 2 สร้างหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เรื่อง สหวิทยาการผสวนวัฒนธรรมท้องถิ่นเพื่อการใช้ชีวิตร่วมกันในสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ดำเนินการวิจัย 3 กิจกรรม ดังนี้

2.1 สังเคราะห์ข้อมูลจากระยะที่ 1 เพื่อสร้างหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม

2.2 วิพากษ์หลักสูตรโดยผู้ทรงคุณวุฒิ

ผู้ให้ข้อมูลเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 10 คน มีคุณสมบัติคือ จบการศึกษาตั้งแต่ระดับปริญญาโทขึ้นไป และมีประสบการณ์มากกว่า 10 ปีขึ้นไป ดังนี้ ด้านหลักสูตรและการสอน ด้านผู้บริหาร ด้านผู้สอน ด้านสุขภาพ ด้านวัฒนธรรมท้องถิ่น

เครื่องมือที่ใช้ คือ ประเด็นการสนทนากลุ่มเกี่ยวกับการบริหารจัดการตนเองเพื่อเสริมสร้างแรงยึดเหนี่ยวทางสังคมในสังคมสูงวัยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ด้วยหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เรื่อง สหวิทยาการผสวนวัฒนธรรมท้องถิ่นเพื่อการใช้ชีวิตร่วมกันในสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ มีค่า IOC ระหว่าง 0.6 - 1.0

เก็บรวบรวมข้อมูล โดยการสนทนากลุ่มทางสื่อออนไลน์

วิเคราะห์ข้อมูล โดยการสังเคราะห์เนื้อหา

2.3 การตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เรื่อง สหวิทยาการผสวนวัฒนธรรมท้องถิ่นเพื่อการใช้ชีวิตร่วมกันในสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ครูในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2464 จำนวน 30 คน

เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบประเมินคุณภาพของหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เรื่อง สหวิทยาการผสวนวัฒนธรรมท้องถิ่น เพื่อการใช้ชีวิตร่วมกันในสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 มีค่า IOC ระหว่าง 0.6 - 1.0

เก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยแจกและรับแบบประเมินกลับด้วยตนเอง

วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ระยะที่ 3 ทดลองใช้หลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติมเพื่อเปรียบเทียบระดับแรงยึดเหนี่ยวทางสังคมในสังคมสูงวัยของผู้เรียน ก่อนและหลังใช้หลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม

ผู้ทดลองใช้หลักสูตร คือ ครูในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 6 คน

ผู้ร่วมการทดลอง ได้แก่ นักเรียนที่เรียนกับครูในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 100 คน

การทดลองใช้เครื่องมือ 2 ชนิด คือ 1) หลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม 2) แบบทดสอบก่อนและหลัง เรื่อง การบริหารจัดการตนเองเพื่อเสริมสร้างแรงยึดเหนี่ยวทางสังคมในสังคมสูงวัยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

การเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้วิธีการวิจัยกึ่งทดลองแบบ One Group Pre- Posttest Design ดังนี้ วิธีการทดลอง :

$$O_1 \times O_2$$

เมื่อ O_1 หมายถึง การทดสอบก่อนเรียน

X หมายถึง การจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตร

O_2 หมายถึง การทดสอบหลังเรียน

วิเคราะห์ข้อมูลด้วย ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบพฤติกรรม ด้วยค่า t-test แบบ Dependent

ระยะที่ 4 ประเมินหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เรื่อง สหวิทยาการผสวนวัฒนธรรมท้องถิ่นเพื่อการใช้ชีวิตร่วมกันในสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ตามกรอบแนวคิดของประเมินของ CIPP (Stufflebeam et al., 1971) ผู้ให้ข้อมูล เป็นครูและนักเรียนที่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 106 คน

เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบประเมินหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เรื่อง สหวิทยาการผสวนวัฒนธรรมท้องถิ่นเพื่อการใช้ชีวิตร่วมกันในสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 มีค่า IOC ระหว่าง 0.6-1.0

เก็บรวบรวมข้อมูล โดยแจกแบบประเมินให้กับครูเพื่อให้ครูแจกแบบประเมินให้กับนักเรียน และนัดหมายวันเวลารับคืน วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย (Results)

1. ผลการศึกษาความต้องการจำเป็นจากการสัมภาษณ์ พบสภาพปัญหาดังนี้ หลักสูตรในบางกลุ่มสาระการเรียนรู้ มีเนื้อหาที่ไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมและโลก มีเนื้อหาที่ไม่สอดคล้องกับชีวิตประจำวันของนักเรียน ในส่วนข้อมูลพื้นฐานของนักเรียน พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่อาศัยอยู่กับปู่ย่าตายาย ส่วนผู้ปกครอง พบว่า ต้องการให้นักเรียนปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของตนเอง ช่วยเหลืองานบ้าน ดูแลตนเองบ้างเพราะสุขภาพไม่ค่อยดี หรือมีเวลาพูดคุยกันมากขึ้น และพบความต้องการจำเป็น ดังนี้ 1) ควรนำแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการตนเองโดยประยุกต์จากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาใช้ในการพัฒนาสมรรถนะของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการตัดสินใจกระทำการต่างๆ ควบคุมการกระทำของตนเอง กระทำการต่างๆ ร่วมกันเพื่อประโยชน์ส่วนรวม ให้ความสำคัญกับการกระทำของตนเอง และความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในสังคม ด้วยการคิดก่อนกระทำ การรวบรวมข้อมูลในการทำกิจกรรม การกำกับตนเอง เพื่อให้ทำงานได้สำเร็จ การเริ่มต้นทำงานโดยไม่รีรอ การจัดระบบการทำงาน การคาดการณ์เวลาที่ใช้ในการทำงาน การทบทวนแผนงานเมื่อพบอุปสรรค และการประเมินได้ด้วยตนเอง 2) หลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เป็นหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติมตรงตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ใช้เวลา 20 ชั่วโมง 3) บูรณาการเนื้อหาจากหลากหลายวิชา ในแบบสหวิทยาการ ประกอบด้วย กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สุขศึกษาและพลศึกษา ศิลปะ การงาน อาชีพและเทคโนโลยีและภาษาต่างประเทศ และผู้ให้สัมภาษณ์ต้องการบูรณาการวัฒนธรรมท้องถิ่นเพื่อใช้ชีวิตร่วมกันในครอบครัว ที่เหมาะสมกับวัยเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ เช่น การไหว้ ทักทาย การหยิบจับ/ช่วยเหลือ การเล่นเกม ทายปัญหา การนวด การล้าง และนวดเท้าเพื่อสุขภาพ การช่วยยกอาหาร การช่วยเหลือผู้สูงอายุในการเดิน หรือทำกิจกรรมในชีวิตประจำวัน การซักผ้า ทำความสะอาดห้องน้ำ และบ้าน 4) กิจกรรมเน้นที่นักเรียนสามารถบริหารจัดการตนเองได้มากกว่าการบอก สั่ง หรือเตือน มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าได้ด้วยตนเอง การเชิญวิทยากรภายนอก หรือ ประชาชนท้องถิ่นมาถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์แก่ผู้เรียน ร่วมกับครูผู้สอน การปฏิบัติจริงในครอบครัว 5) มีสื่อ/แหล่งเรียนรู้ คือ ใบความรู้ ใบกิจกรรม รูปภาพ อินเทอร์เน็ต ห้องสมุดโรงเรียน บ้าน/ครอบครัวตนเอง วิทยากร/ประชาชนท้องถิ่น 6) การวัดและ ประเมินผลก่อนเรียน ระหว่างเรียนและหลังเรียน ครอบคลุมทั้งด้านความรู้ ทักษะกระบวนการ และเจตคติ ดังนี้ 1) ด้านความรู้ ใช้การทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียนและการปฏิบัติตามใบกิจกรรม ด้วยแบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน และใบกิจกรรม 2) ด้านทักษะกระบวนการ ใช้การสังเกตพฤติกรรมการทำงาน และการบันทึกพฤติกรรมการทำงานด้วยแบบสังเกตพฤติกรรม การปฏิบัติงานและแบบบันทึกพฤติกรรมการทำงาน 3) ด้านคุณธรรม ใช้การประเมินพฤติกรรมด้านความรับผิดชอบ สังเกต พฤติกรรมขณะปฏิบัติงาน และประเมินพฤติกรรมด้านความมีวินัย ด้วยแบบสังเกตพฤติกรรมด้านความรับผิดชอบ แบบสังเกตสังเกต พฤติกรรมขณะปฏิบัติงานและแบบสังเกตพฤติกรรมด้านความมีวินัย

2. หลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เรื่อง สหวิทยาการผสานวัฒนธรรมท้องถิ่นเพื่อการใช้ชีวิตร่วมกันในสังคมสูงวัยอย่างมี คุณภาพ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ประกอบด้วย ความนำ วิสัยทัศน์ หลักการ จุดมุ่งหมาย สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ โครงสร้าง คำอธิบายรายวิชา ขอบข่ายเนื้อหา เวลาเรียน แนวการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อ/แหล่ง เรียนรู้ การวัดและประเมินผล โดยใช้เวลาในส่วนของรายวิชา/กิจกรรมที่สถานศึกษาจัดเพิ่มเติมตามความพร้อมและจุดเน้น จำนวน 20 ชั่วโมง

ผลการตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เรื่อง สหวิทยาการผสานวัฒนธรรมท้องถิ่นเพื่อการใช้ชีวิต ร่วมกันในสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ดัง Table 1

Table 1

The average and standard deviation values of the quality assurance audit of additional course curriculum ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม

รายการ	$\bar{X}$	SD	ความหมาย
ด้านหลักสูตร	4.29	0.14	มาก
ด้านการจัดการเรียนรู้	4.17	0.24	มาก
ด้านสื่อ และแหล่งเรียนรู้	3.97	0.31	มาก
ด้านการวัดและประเมินผล	4.39	0.22	มาก
รวมทั้งสิ้น	4.23	0.09	มาก

จาก Table 1 ผลการตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เรื่อง สหวิทยาการผสานวัฒนธรรมท้องถิ่น เพื่อการใช้ชีวิตร่วมกันในสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.23$, SD = 0.09)

3. ผลการทดลองใช้หลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติมพบว่า ระดับการบริหารจัดการตนเองเพื่อเสริมสร้างแรงยึดเหนี่ยวทางสังคมในสังคมสูงวัย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ดัง Table 2

Table 2

Comparing the levels of self-management to enhance social resilience in the elderly society

เปรียบเทียบระดับการบริหารจัดการตนเองเพื่อเสริมสร้างแรงยึดเหนี่ยวทางสังคมในสังคมสูงวัย

ผลสัมฤทธิ์	N	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	SD	t	p
ก่อนเรียน	100	20	10.44	1.17	4.76	0.01**
หลังเรียน	100	20	18.31	16.50		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จาก Table 2 ระดับการบริหารจัดการตนเองเพื่อเสริมสร้างแรงยึดเหนี่ยวทางสังคมในสังคมสูงวัย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 สูงกว่าก่อนใช้หลักสูตรมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

4. ผลการประเมินหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เรื่อง สหวิทยาการพหุวัฒนธรรมท้องถิ่นเพื่อการใช้ชีวิตร่วมกันในสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ดัง Table 3

Table 3

The average and standard deviation of the assessment of additional course curriculum

ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการประเมินหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม

รายการ	$\bar{X}$	SD	ความหมาย
การประเมินด้านบริบท	4.29	0.26	มาก
การประเมินด้านปัจจัยข้อ	4.28	0.26	มาก
การประเมินด้านกระบวนการ	4.26	0.19	มาก
การประเมินด้านผลลัพธ์	4.37	0.28	มาก
รวม	4.29	0.11	มาก

จาก Table 3 ผลการประเมินหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เรื่อง สหวิทยาการพหุวัฒนธรรมท้องถิ่นเพื่อการใช้ชีวิตร่วมกันในสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 พบว่า ในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.29$, $SD = 0.11$)

อภิปรายผล (Discussions)

การบริหารจัดการตนเองเพื่อเสริมสร้างแรงยึดเหนี่ยวทางสังคมในสังคมสูงวัยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 มีความจำเป็นอย่างมากที่ต้องพัฒนาเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมเพิ่มขึ้น และสามารถปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ได้ด้วยตนเอง ทำให้เกิดความภาคภูมิใจโดยปฏิบัติตามแนวคิดของ Office of the Higher Education Commission (2012, p. 4) เนื่องจากเด็กวัยนี้สามารถปฏิบัติกิจกรรมหรือทำงานที่มีกฎ กติกา หรือเงื่อนไขที่ซับซ้อนมากขึ้น การเพิ่มความท้าทายที่เล็กลงๆ

โดยการมอบหมายงานที่ไม่ง่ายจนไม่น่าสนใจ และไม่ยากจนทำไม่ได้ จะเป็นบันไดสำคัญในการสร้างนิสัยการจัดการกับปัญหาได้เป็นอย่างดี

หลักสูตรมีลักษณะสหวิทยาการผสมผสานวัฒนธรรมท้องถิ่นเพื่อการใช้ชีวิตร่วมกันในสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ เนื่องจากสภาพครอบครัวมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วส่งผลต่อปฏิสัมพันธ์และการปฏิบัติตนของสมาชิกในครอบครัว ซึ่งกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมมีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องน้อยและไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก เน้นความรู้มากกว่าการปฏิบัติ จึงจำเป็นต้องสร้างหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม โดยเน้นการปฏิบัติจริงของนักเรียนต่อผู้สูงอายุในครอบครัว โดยบูรณาการเนื้อหาจากหลากหลายวิชา แบบสหวิทยาการ ประกอบด้วย กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สุขศึกษาและพลศึกษา ศิลปะ การงานอาชีพและเทคโนโลยีและภาษาต่างประเทศ และมีความเชื่อมโยงกับแนวปฏิบัติตามวัฒนธรรมท้องถิ่นและชีวิตประจำวัน เช่น การจัดทำอาหารสำหรับผู้สูงอายุ การดูแลรักษาความสะอาดเกี่ยวกับเสื้อผ้า การล้างและนวดเท้า การเหยียบการนวด การทำความสะอาดร่างกาย เสื้อผ้าตนเอง ห้องน้ำและบ้าน เป็นต้นซึ่งสอดคล้องกับ Noythanorn (2014) ที่ดำเนินการวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรบูรณาการรายวิชาวิทยาศาสตร์และภาษาไทย เรื่อง การดำรงชีวิตของพืช สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านเขาทอง จังหวัดจันทบุรีที่พบว่า หลักสูตรมีการบูรณาการทั้งเนื้อหา กิจกรรม และแหล่งเรียนรู้อย่างหลากหลายตามความต้องการของท้องถิ่น

หลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เรื่อง สหวิทยาการผสมผสานวัฒนธรรมท้องถิ่นเพื่อการใช้ชีวิตร่วมกันในสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 เป็นหลักสูตรที่สร้างขึ้นตามแนวปฏิบัติของหลักสูตรแกนกลางที่เปิดโอกาสให้สถานศึกษาสร้างหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติมตามความต้องการและจุดเน้นของท้องถิ่น และเนื่องจากหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติมเป็นหลักสูตรที่เกิดขึ้นจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยมีเป้าหมายเพื่อเสริมหลักสูตรแกนกลางตามความต้องการจำเป็นและบริบทของพื้นที่ ดังนั้นในรายละเอียดของหลักสูตรจึงเป็นไปตามที่หลักสูตรแกนกลาง ฏ ระเบียบที่เกี่ยวข้องกำหนด ซึ่งทำให้หลักสูตรมีความง่ายต่อการนำไปใช้ นอกจากนี้หลักสูตรยังมียังมีองค์ประกอบสอดคล้องกับข้อกำหนดของกระทรวงศึกษาธิการจึงทำให้หลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติมสามารถนำมาใช้จัดการเรียนรู้ในสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Ministry of Education, 2017) ส่วนการบูรณาการนั้นดำเนินการผสมผสานสาขาวิชาหลากหลายสาขาเข้ากับวัฒนธรรมท้องถิ่นที่สอดคล้องกับแนวคิดของ Frazee and Rudnitski (1998, pp. 137-138) ได้เสนอรูปแบบของการบูรณาการแบบ Interdisciplinary เป็นการสอนหลายวิชาร่วมกันในหัวเรื่อง (Theme) เดียวกันและ Integrated เป็นการรวมระหว่างการผสมผสานเนื้อหาหลายวิชากับกิจกรรมการเรียนการสอน

ผลการตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เรื่อง สหวิทยาการผสมผสานวัฒนธรรมท้องถิ่นเพื่อการใช้ชีวิตร่วมกันในสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 อยู่ในระดับมาก เนื่องจากหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติมถูกสร้างขึ้นมาจากการศึกษาความต้องการจำเป็นจากครู ดังนั้น ทั้งเนื้อหา การจัดการเรียนรู้ รวมทั้งแนวทางการนำหลักสูตรไปใช้ จึงสอดคล้องกับความต้องการของครู อีกทั้งใช้การประเมินตามสภาพจริงซึ่งไม่ก่อสร้างภาระในการประเมินให้กับครู สอดคล้องกับ Noythanorn (2014) ที่ดำเนินการวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรบูรณาการรายวิชาวิทยาศาสตร์และภาษาไทย เรื่อง การดำรงชีวิตของพืช สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านเขาทอง จังหวัดจันทบุรีที่พบว่า เจตคติที่มีต่อการเรียนด้วยหลักสูตรบูรณาการอยู่ในระดับมาก

การบริหารจัดการตนเองสูงกว่าก่อนใช้หลักสูตรอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ทั้งนี้ เกิดจากกิจกรรมที่ใช้ในหลักสูตรเป็นกิจกรรมที่มีความสอดคล้องกับวัย วัฒนธรรมท้องถิ่นและบทบาทหน้าที่ของนักเรียน เมื่อนักเรียนปฏิบัติกิจกรรมยังได้รับแรงเสริมจากผู้สูงอายุหรือผู้ปกครองในบ้านจนทำให้นักเรียนสามารถบริหารจัดการตนเองในการปฏิบัติกิจกรรม โดยแบ่งเวลาเพื่อใช้ในการปฏิบัติกิจกรรม นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง การได้รับแรงเสริมจากผู้ปกครอง ทำให้นักเรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าตัดสินใจในการปฏิบัติกิจกรรมอื่นๆ ได้เป็นอย่างดีและในหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติมมีแนวการจัดกิจกรรม ได้แก่

การจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง การเชิญวิทยากรภายนอกหรือปราชญ์ท้องถิ่นมาถ่ายทอดความรู้ และการปฏิบัติจริงในครอบครัว

ผลการประเมินหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม พบว่า อยู่ในระดับมาก เนื่องจากหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติมมีองค์ประกอบเป็นไปตามกฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้อง ครูและนักเรียนสามารถปฏิบัติกิจกรรมได้อย่างสะดวก มีเป้าหมายและเป็นประโยชน์ ใช้การประเมินตามสภาพจริงจากชิ้นงาน และการปฏิบัติ ซึ่งผลการวิจัยเป็นไปในทิศทางเดียวกับ Kullachart (2014) การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เรื่อง งานประดิษฐ์จากวัสดุรีไซเคิล เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่พบว่า หลักสูตรความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ (Recommendations)

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผู้นำหลักสูตรไปใช้ต้องศึกษารายละเอียดของหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรต่างๆ ให้เข้าใจก่อนนำไปใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน

1.2 ควรชี้แจงและให้ความรู้กับผู้ปกครองหรือสมาชิกในครอบครัวเพื่อสร้างความร่วมมือในการกำกับติดตามผลการใช้หลักสูตร

1.3 ผู้บริหารสถานศึกษาควรสนับสนุนการนำใช้หลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติมไปใช้ในโรงเรียนโดยการจัดทำประกาศและแนวปฏิบัติในการจัดการเรียนรู้

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยเชิงประเมินการใช้หลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เพื่อนำผลการประเมินมาปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรระยะยาวต่อไป

2.2 ควรมีการติดตามผลการใช้หลักสูตรในระยะยาว เพื่อศึกษาความคงทนของพฤติกรรมผู้เรียนที่ปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ และการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

References

- Barkley, R. A. (2012). *Executive functions: What they are, how they work, and why they evolved*. The Guilford Press.
- Department of Women's Affairs and Family Development Ministry of Social Development and Human Security. (2017). *Family Development Policy and Strategy 2004-2013*. Retrieved August 26, 2020, from <http://www.oic.go.th/FILEWEB/CABINFOCENTER3/DRAWER076/GENERAL/DATA0000/00000095.PDF>
- Faulconer, A. W. (2004). *Civic Excellence: Citizen Virtue and Contemporary Liberal Democratic Community* (Doctoral dissertation). Notre Dame, IN: University of Notre Dame.
- Fraze, B. M., & Rudnitski, R. A. (1998). *Integrated teaching methods: theory, classroom applications, and field-based connections (education)*. Retrieved August 26, 2020, from <https://www.amazon.com/Integrated-Teaching-Methods-Applications-Field-Based/dp/0827359594>
- Kullachart, J. (2014). *The development of selective courses curriculum, on the topic of invention from recycled materials to promote the creative thinking of students in Pratomusksa 6* (Master thesis). Maha Sarakham: Mahasarakham University.

- Ministry of Education. (2017). *Basic Education Core Curriculum*, 2001. Bangkok: Institute of Academic Development (IAD).
- National Board of Elders Ministry of Social Development and Human Security. (2009). *National plan for the elderly, vol. 2 (2002 - 2021), Revised edition, No. 1*. Bangkok: The Agricultural Cooperative Association of Thailand Printing House.
- Noythanorm, W. (2014). *Development intrgrated curriculum of science and Thai language on topic "Living Plant" for grade 4 students of Ban Khaothong School, Chantaburi Province* (Master thesis). Chonburi: Burapha University.
- Office of the Higher Education Commission. (2012). *Interdisciplinary courses. (Interdisciplinary Curriculum), Multidisciplinary Curriculum, and Integrated Curriculum*. Retrieved March 9, 2021, from www.Ubu.ac.th/web/Files_up/46f2014100214483734.docx
- Rittirong, J., Jarassit, S., & Nitnara, P. (2020). *Open the C-Alpha Children's Home. Parenting, development, behavior, family atmosphere*. Retrieved July 19, 2020, from <https://www.The101.world/thai-families-diversity-statistic/>
- Stufflebeam, D. L., & et al. (1971). *Educational Evaluation and Decision Making*. Illionis: F.E. Peacock Publishers.
- The United Nations Population Fund Thailand and Office of the National Economics and Social Development Council. (2015). *The 2015 Situation of Thai Population Report: Faces of Thai Families in the Era of Low Fertility and Longevity*. Retrieved August 26, 2020, from <https://www.the101.world/thai-families-diversity-statistic/>